

**Δίκτυο Σχολείων Υποστήριξης της Φιλαναγνωσίας
Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Κύπρου**

Όνομα εκπαιδευτικού: Αλεξία Παπαχριστοφόρου

Στοιχεία επικοινωνίας: 99467630 **email:** alexiapapachristoforou@yahoo.com

Σχολείο: Δ' Δημοτικό Σχολείο Αγλαντζιάς (Κ.Β)

Στοιχεία επικοινωνίας email: dim-aglantzia4-kb-lef@schools.ac.cy **τηλ.: 22444373**

Σχολική χρονιά: 2024-2025

Τίτλος Δράσης: Γνωριμία με την Κύπρια συγγραφέα Δέσποινα Ηρακλέους και το έργο της

Στόχος που εξυπηρετείται / Άξονας Αποτελεσματικότητας

- Δια-καλλιτεχνικές συνδέσεις (θεατρική αγωγή, εικαστική αγωγή, αφηγηματική τέχνη)
- Συνεργασία με συγγραφείς και συγγραφείς/εικονογράφους/εκδότες/βιβλιοπώλες για κατανόηση της διαδικασίας δημιουργίας βιβλίου
- Δημιουργική γραφή

Περιγραφή Δράσης

Στα τμήματα των Δ' τάξεων του σχολείου μας έγινε επεξεργασία των βιβλίων της Κύπριας συγγραφέως Δέσποινας Ηρακλέους. Τα παιδιά γνώρισαν το έργο της συγγραφέως μέσα από μια ενότητα διαθεματική που στήθηκε γύρω από το ερώτημα, τον προβληματισμό: «Άραγε επικοινωνούν όλοι οι άνθρωποι με τον ίδιο τρόπο; Επικοινωνούμε, χρησιμοποιούμε (μιλάμε, κατανοούμε, γράφουμε, διαβάζουμε) όλοι την ίδια γλώσσα και με την ίδια ευκολία;»

Σε αυτό το πλαίσιο λοιπόν, σκεφτήκαμε να προσκαλέσουμε και την ίδια τη συγγραφέα στο σχολείο μας, να μας πει τη δική της οπτική για τον προβληματισμό αυτό (ως συγγραφέας και εκπαιδευτικός), πέραν από τις ξεχωριστές και διαφορετικές απαντήσεις που πήραμε μέσα από τα βιβλία της, που διεύρυναν τις οπτικές μας, στον συγκεκριμένο προβληματισμό.

Θεωρήσαμε μεγάλη τιμή και νιώσαμε πολύ τυχεροί που θα είχαμε μαζί μας τη συγγραφέα, γι' αυτό σκεφτήκαμε πως θέλαμε πολύ να την υποδεχτούμε και να τη φιλοξενήσουμε ετοιμάζοντας κάτι όμορφο γι' αυτή. Έτσι, συνδημιουργήσαμε μια ωδή προς τιμή της, η

οποία γράφτηκε από τα ίδια τα παιδιά, βήμα βήμα, και στη συνέχεια έγινε σύνθεσή της από τον μουσικό Παντελή Μιχαηλούδη ενώ η διδασκαλία του τραγουδιού από τη μουσικό του σχολείου μας, στο μάθημα της μουσικής.

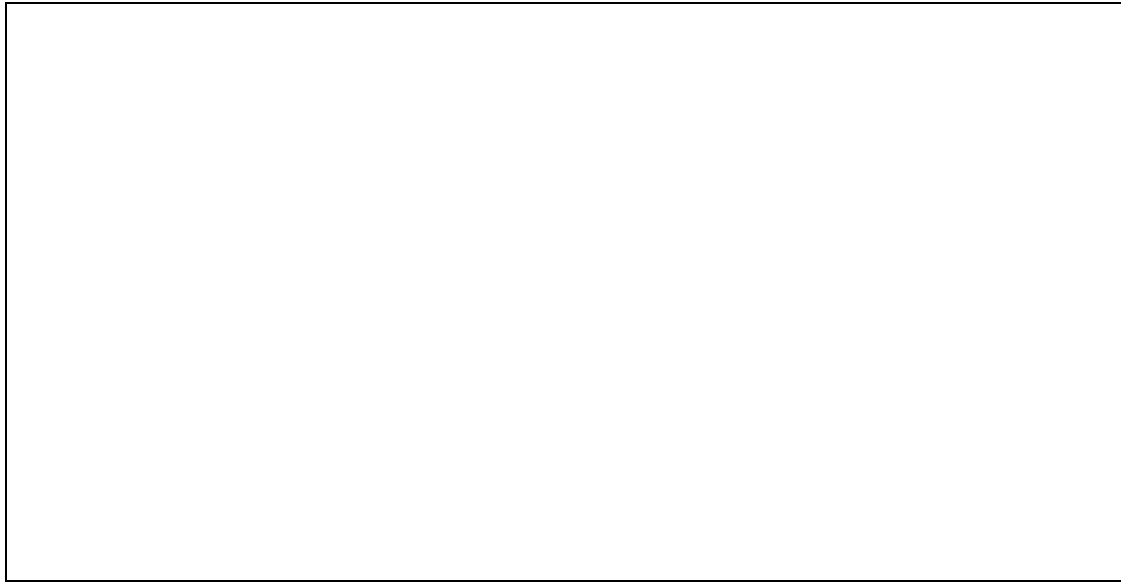
Επίσης, στο μάθημα της τέχνης έγινε εικονογράφηση του ποιήματος-ωδής, και τα παιδιά έφτιαξαν μια ομαδική σύνθεση, κολλάζ, παρουσιάζοντας και με έναν άλλο τρόπο, οπτικό, την ωδή τους προς τη συγγραφέα.

Ακόμη, σκηνοθέτησαν δημιουργικά τα εξώφυλλα των βιβλίων στο μάθημα της Τέχνης. Έγινε προέκταση του εξωφύλλου των βιβλίων σύμφωνα με το περιεχόμενό τους. Ετοίμασαν πολύφυλλες κάρτες, εμπνευσμένες από τα βιβλία της , ευχαριστώντας τη συγγραφέα για την προσφορά και τις δημιουργίες της.

Φωτογραφικό ή άλλο υλικό, π.χ. σύνδεσμοι, QR Codes, κλ.π

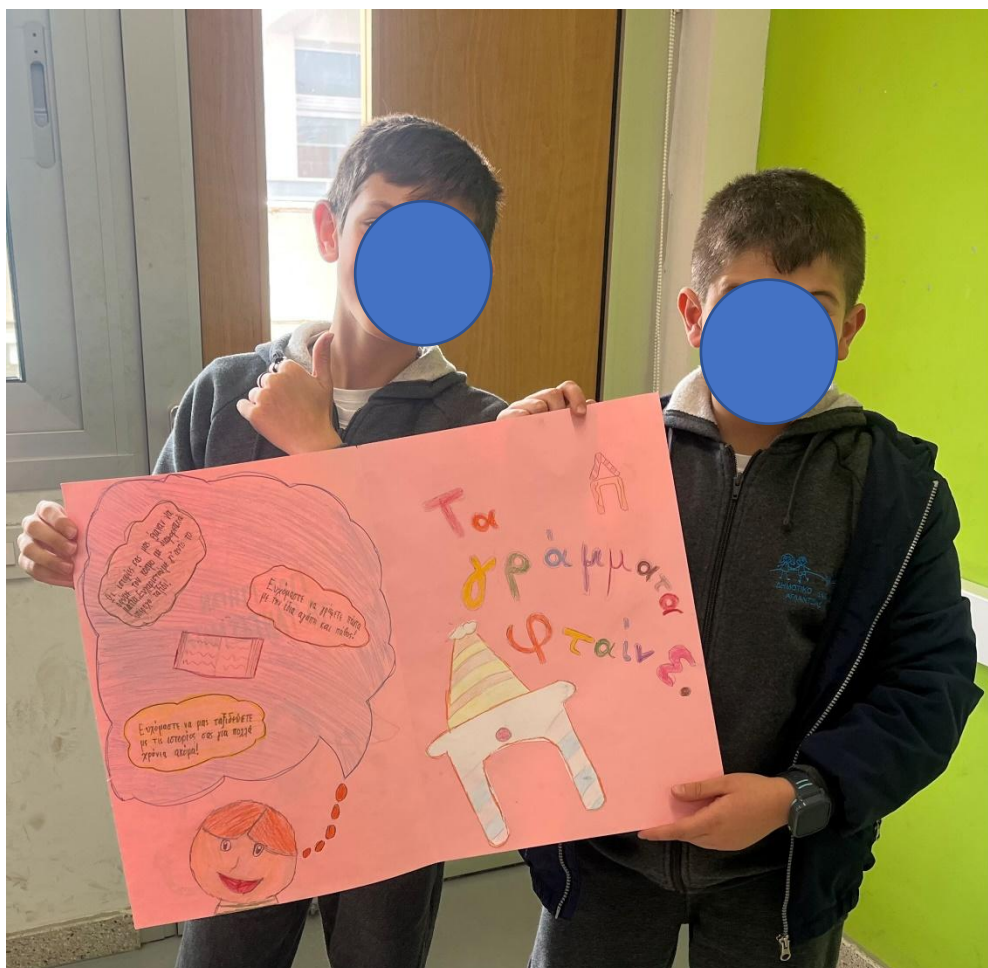

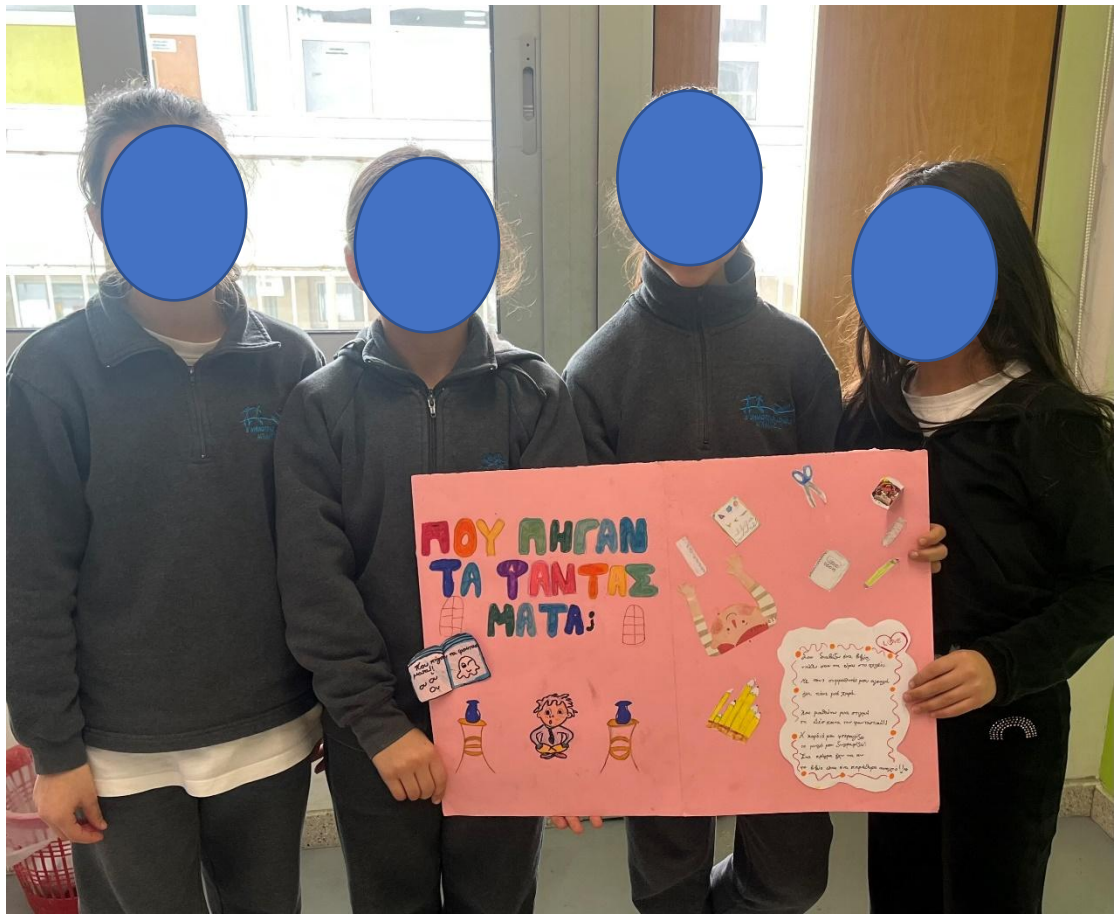

Που πήγα τα φατσάσματα

Παρασκευή, 7 Φεβρουαρίου 2025

Αγαπητά μου ημερολόγιο,
σου γράφω αυτό το γράμμα για να
σου πω πως πέρασα τις τελευταίες
ημέρες. Τις τελευταίες ημέρες, πίστευα
και νόμιζα στα φατσάσματα, δηλαδή
νόμιζα ότι είχα φατσάσματα στην
τουράττα, κάτω από το κρεβάτι μου
και στους τοίχους, φυσικά και σε
άλλα μέρη. Αλλά εγώ δεν ήμουν,
κακή να κάνω φίλους γιατί με
κοροί. Δεύαν για τα λασιχένια μου
αφτιά και για τα σιδεράκια που
φορούσα στα δόντια. Επίσης, οι γονείς
μου δεν αφιερώνουν πολύ χρόνο μαζί
μου, γιατί δουλεύουν όλη μέρα.
Και τα βράδια, ακούω διάφορους

μου τα φωνάζουν. Και έτσι θα είχα
στην μαμά μου και με πήρε σε
ψυχολόγο γιατί είχε ανησυχίσει.
Πήγα εκεί και μου είπε ο
ψυχολόγος να ζωγραφίσω το
σπίτι μας και εγώ το έκανα και
ζωγράψα τα φατσάσμα πίσω
από το κομοδίνο μου στην τουράττα
από κάτω από το εραπτερι... και
σε άλλα μέρη. Όμως ένα πρωί
έκουγα κάποιον να πηλεί έξω
στην πόρτα μου, αλλά εγώ δεν
ήθελα να ανοίξω γιατί νόμιζα
ότι ήταν τα φατσάσμα κι έτσι
πήρα μια καρέκλα και κοίταξα
και είδα ένα σκυλάκι, το έφερ
γρήγορα γρήγορα μέσα και του
είπα γαμε περί μέγας. Και
πήγα στο σχολείο αλλά αυτός
μας ακοζου θούσε μέχρι στο
γειο και με περίμενε εκεί

12/12/25 Τα γράμματα φτάνουν (Δέσποινα Ηρακλέους)

12/12/25 Ώδη στη συγγραφέα Δέσποινα Ηρακλέους από

Δέσποινα, Δέσποινα Ηρακλέους η συγγραφέας της καρδιάς μας
το μοιχεί σου χαράζει νέους δρόμους στην αγάπη μας
στον αμ οι δέξες της, διαφευγόντας μια και μια
βάρυντα μαζεύονται, σε αφήνουν ταξίδια μαυρονά.

Φατσάσματα, μεταμορφωμένα γράμματα,
της δασκάλας παιδούτοτα διαφορά
μα γρήγορα με φωνή μερδονική
μα γάτα σου αγαπάς σωτική
αυτιά σε πάντα διαφορετικά
βελήτοτες σε χίρι δαυδινά.

στα παιδιά του Δ2 του Δημοτικού Τμήματος Αχαΐας
2024-2025

Τα γόγια της, που σου μαρμαρίζουν στο στομάχι,
μερδονική μοστική προημένη σε μαρμαρίτα
σαν σε νατακόρτρο, βρέχεις τα φατσάσματα με αφής
αυτός σου δημιουργούνται ένα σπρό
γέρας μαζί και μέγα με το στόμα ανοιχτό!

Ομιλητής ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΜΕ

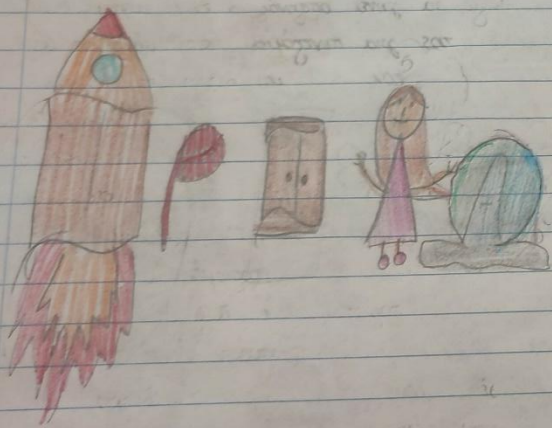
για όλα τα λωονδέα σου μοιράζεσαι μαζί μας
για κάθε ιστορία για κάθε σε δημιουργία
Ευχαές από καρδιά για
και σε χιρής
φαντασία και
υάμια

"Να δώσει σωστά"

24/1/23

Το παιχνίδι γράιτ (Διότινα Ηγουρέους)

Μια γράιτ και ένα υαρό ήταν ένα υαρόσκιμ
 που είχε να γίνει οπτασμός στη γήρα που ήταν
 η γήρας της για πινέμο παρτι παρτιαν μεσα στην
 ντουλάπα με τον θάκο και έγιναν προφανείς ιστορίες
 καθώς είχαν ιστορίες τους είχε ο ένας το υαρόσκιμ
 κι ο νεοεπίτιμος πως είχε ταξίδι με τις γήρας της στο
 δωδεκάτη με ένα πανήγυρ και γιορταστικό δωδεκά-
 ημιο ταξίδεψαν για μέρες, το υαρόσκιμ με τις γήρας
 της έφτασαν στον πρώτο προορισμό στον πλανήτη Ερμής
 ο πλανήτης Ερμής ήταν πολύ περιέργος κι ήθελε με
 την Γη καθώς προχωρούσαν πήγαιναν τότε εξοχία και
 που δεν τους σηματοθροον ναβόσκιμ και άρχισαν
 να τον γράιουν μαζί χρηματισμό και μια
 γράιτ: **ΑΑΟΥΟΥΤΑ** το υαρόσκιμ χρηματισμό και
 ξανάπασε και πρόσεξε πως ήταν ακόμα στην ντου-
 λάπα με τις γήρας της και της ξανάπασε και
 τους είπε: Ύδα ένα ταξίδι όνειρο και το υαρόσκιμ
 κι πήγε να γράι προοιό με τη γήρας της.

Παρασκευή, 7 Φεβρουαρίου 2025

Αγαπητά μου μεσοζώγια,

Τον τελευταίο καιρό φοβόμουν τα γατάκια που υψωνόταν στο σάιτι μου και υψωνόταν κάπως από τον καναπέ, κάπως από το ιδεβίτι, μέσα στην κουζίνα και μέσα στην σαλίνα. Η μαμά μου αντιστάθηκε πολύ και με έφερε στην ψυχολόγο και αυτή μου ήθελε ζωγράφιζε το σάιτι σου ενώ το ζωγράφιζα το σάιτι μου αλλά νόμιζα πως θα το μουβελτίζαμε αλλά εκείνη μου είπε να ζωγραφίσω και έτσι ζωγράφιζα. Όταν ήμουν στο σάιτι και οι γονείς μου ήταν δουλειά άκουσα ένα ποταμάκι να βράζει και ενώ νόμιζα πως ήταν ένα γατάκι και φοβόμουν τόσο πολύ που δεν ένοιθα τα πόδια μου όμως έπιασα όλη μου την δύναμη, τράβηξα την καρέφα της κουζίνας και ανέβηκα πάνω να πάω στο πατάρι, αλλά δεν ήθελα το γατάκι να έβαλε ένα μικρό μουταβάνι φοβημένος, και άφησα την πόρτα αλλά το μουταβάνι τρώμε.

Εγώ του έφερα φαγητό και τα πήγα μέσα το έβουνα πάνω στο πλυντήριο και τον έβαλα μια μουβελτίζω πάνω του. Όταν ήρθαν οι γονείς μου με μαζήνωχισα και τους είπα να κρύψουν τα γατάκια όταν ξύπνησα ήθελα το σάιτι να με παρακαλούσε με τα όμορφα ματάκια του, όμως δεν μπορούσα να τον αναλάβω οι γονείς μου σκέφτηκαν τον πάρα μαζί μου στο σπίτι, έτσι φτάσαμε στο σχολείο των έξι μου μέσων στον δρόμο μέχρι να τελειώσω όταν γράφω τώρα στην ψυχολόγο μου είπα να ζωγραφίσω ξανά το σάιτι μου και το ζωγράφιζα χωρίς τα γατάκια αλλά με το σάιτι.

